

РЕШЕНИЕ

№ 1284

гр. София, 13.01.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 13.12.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Тафров

Людмила Коева

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разглежда дело номер **10677** по описа за **2024** година докладвано от съдия Людмила Коева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на И. В. В., [ЕГН], представляваща „София Клийн Ейджински“ ЕООД, чрез адв. Ф., срещу Решение № 2984/26.06.2024 г. по НАХД № 11751/2023 г. на СРС, НО, I - ви състав, с което е потвърден Електронен фиш (ЕФ) серия К, № 6338403, издаден от СДВР, с който на основание чл. 189, ал. 4 вр. чл. 182, ал. 1, т. 2 ЗДвП, на касатора е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 50 лева за нарушение на чл. 21, ал. 1 ЗДвП.

В жалбата се твърди, че въззивното решение е неправилно, незаконосъобразно, необосновано, постановено в нарушение на материалния закон и съществено нарушение на процесуалните правила. Касаторът релевира доводи за неясно и неточно описание на местоизвършването на нарушението, липса на снимка на автомобила с регистрационния му номер, както и недостатъчна информация относно техническото средство, с което е установено нарушението. Моли за отмяна на решението. Претендира разноси.

В съдебно заседание касаторът, редовно призован, не се явява и не се представлява.

Ответникът, Столична дирекция на вътрешните работи, редовно призован, не се представлява.

Участващият в касационното производство прокурор от СГП дава заключение за неоснователност на касационната жалба и правилност на решението на СРС.

Административен съд - София-град, XI касационен състав, в качеството си на касационна инстанция, като взе предвид наведените в жалбата доводи и като съобрази разпоредбата на чл.218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл.211, ал.1 АПК 14-дневен срок от надлежна страна срещу подлежащ на касационна проверка валиден и допустим съдебен акт, при което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

С обжалваното решение СРС е потвърдил електронен фиш за налагане на глоба серия К, № 6338403, издаден от СДВР, с който на основание на основание чл. 189, ал. 4 вр. чл. 182, ал. 1, т. 2 ЗДвП, на касатора е наложено административно наказание „глоба” в размер на 50 лева за нарушение на чл. 21, ал. 1 ЗДвП.

Въззивният съд, въз основа на представените доказателства, е приел за установено от фактическа страна, че на 29.08.2022 г. в 15:16 часа, в [населено място], по [улица], с посока на движение от бул. С. Н. към бул. Д. Ваучер, в населено място, при ограничение на скоростта 50 км/ч, за населено място, касаторът управлява товарен автомобил Д. Сандеро, с рег. [рег.номер на МПС], със скорост на движение 62 км/ч, като по този начин е превишил разрешената скорост със 12 км/ч - нарушение на чл. 21, ал. 1 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП), което било установено посредством техническо средство АТСС ARH CAM S1. Служител на СДВР съставил обжалвания електронен фиш относно констатираното нарушение.

Предвид приетата за установена по делото фактическа обстановка, Софийски районен съд е направил извод за съставомерност на административното нарушение както от обективна, така и от субективна страна и не е констатирал наличието на основания за отмяна на обжалвания електронен фиш.

Решението на районния съд е валидно, допустимо и правилно.

По наведените пред настоящата инстанция възражения за допуснатите в хода на административното производство при съставянето на процесния фиш, с които се твърди засягане правото на защита на санкционираното лице, касационният съд намира следното:

При напълно изяснена фактическа обстановка районният съд е направил законосъобразния извод, че касаторът е извършил нарушение на чл. 21, ал. 1 ЗДвП. Чл.21, ал.1 от ЗДвП въвежда забрана за водачите на МПС, при избиране на скоростта на движение, да превишават определените ограничения на скоростта, които за пътно превозно средство от категория „В” (каквото е процесното) в населено място, където е извършено нарушението, е било 50 км/час.

За неизпълнение на забраната за превишаване на определената в закона или с пътен знак скорост в населено място, чл.182, ал.1, т. 2 предвижда административно наказание „глоба“, която за превишаване от 11 до 20 km/h - с глоба 50 лв. Както се установи по-горе, скоростта, с която е засечено да се движи МПС-то е 62 км/ч, като е отчетена допустимата грешка в полеви условия от 3%. Поради което правилно е установено превишението на скоростта от 12 км/ч.

Безспорно в настоящия случай нарушението е установено чрез заснемането му с техническо средство като според разпоредбата на чл.189, ал.4 ЗДвП санкцията, предвидена в закона, се налага чрез електронен фиш. С оглед начина на установяване на нарушението, издаването и връчването на електронен фиш и липсата на

възражения от страна на санкционираното лице относно самоличността на водача, при обективна възможност да направи такива, съдът счита за безспорно доказано авторството на касатора в извършеното нарушение. На касатора е връчен електронния фиш, но въпреки това липсва подадена декларация за самоличността на водача при връчването.

Възраженията на касатора за неточно описание на мястото на извършване на нарушението не се споделят от настоящата инстанция. Описано е населеното място, булевардът, на който се намира автомобила, както и посоката му на движение. Съдът не намира мястото на извършване на нарушението за неизяснено, като същото е индивидуализирано ясно и непротиворечиво.

Относно твърденията за липса на доказателство, че нарушението е извършено именно с този автомобил, съдът не ги споделя, доколкото в административната преписка е приложен снимков материал, от който е видно, че се касае за същия регистрационен номер.

Както СРС е обсъдил, съгласно приложимата редакция на ЗДвП, действала към датата на деянието (спр. чл. 165, ал. 2, т. 6 и т. 7, както и отмяната на т. 8, в ред. ДВ бр. 54/05.07.2017 г.), обозначаването на мобилната камера не е било нормативно изискуемо, а от приложената административна преписка не може да бъде разколебан извода за техническа изправност на устройството, поради което възраженията в тази посока се явяват неаргументирани.

С оглед на всичко гореизложено, настоящата инстанция намира, че фактическата обстановка, нарушението и авторството на деянието са правилно установени в хода на протеклото административнонаказателно производство пред наказващия орган и в производството пред въззивната инстанция.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав счита за неоснователни направените в касационната жалба възражения и за правилни и обосновани фактическите и правни изводи на СРС, мотивирали го да потвърди обжалвания ЕФ.

По тези съображения и след извършена служебна проверка на решението на районния съд, съгласно изискванията на чл.218, ал.2 АПК, при която не се констатираха основания за отмяната му поради невалидност, недопустимост или несъответствие с материалния закон, извън посочените в касационната жалба, решението на СРС, с което е потвърден ЕФ следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на делото и липсата на претенции за разноси от страна на ответника по касация, съдът не следва да се произнася по въпроса за разноските. Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2, вр. чл.63в ЗАНН, Административен съд - София-град, XI-ти касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 2984/26.06.2024 г. по НАХД № 11751/2023 г. на СРС, НО, I - ви състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.